

PRESTIŽNÍ STUDENT

STŘEDOVĚK

7. 10. 2024



ČLENOVÉ REDAKCE



**PÁJA
CHALUPOVÁ**
4.B



**ANIČKA
VERNEROVÁ**
4.B



**ELIŠKA
DOLEŽILKOVÁ**
3.B



**MAJDA
MAJNEROVÁ**
3.B



**KRISTÝNA
SIEGLOVÁ**
3.B



**MAJDA
KOZLOVÁ**
3.B



**ŠIMON
ROSKOVEC**
3.D



**EVI
VACKOVÁ**
4.B



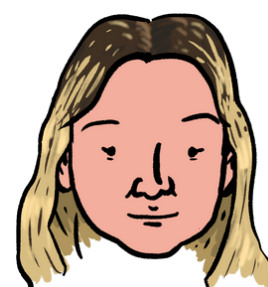
**MAREK
BARBUŠ**
4.B



**MAJDA
SODOMKOVÁ**
2.C



**JONÁŠ
HRMO**
2.B



**PÁŤA
ALBERTOVÁ**
2.B



**KUBA
MEJZR**



**KLÁRKA
ŠOLTYSOVÁ**

OBSAH

GRAFIKA

Pavla Chalupová

Majda Majnerová

Majda Kozlová

Eliška Doležilková

Kristýna Sieglová

Jonáš Hrmo

Páťa Albertová

ILUSTRACE

Šimon Roskovec

KOREKTURA

Anička Vernerová

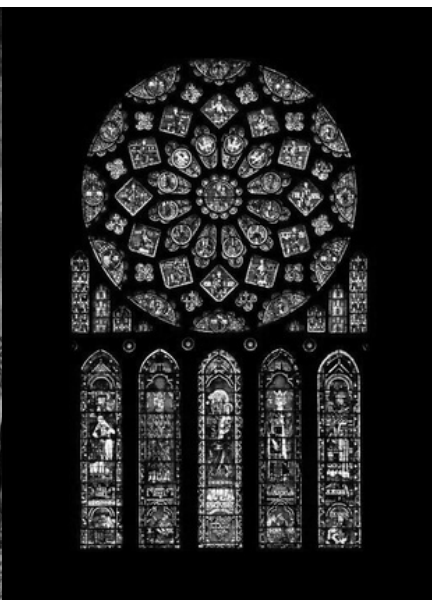
Majda Majnerová

TITULNÍ STRANA

Šimon Roskovec

Evi Vacková

Úvodník	3
Pranýř	4
Social Arabská: projekt, který chce vytvořit na škole komunitu	5
Výhody incestních vztahů	6
Španělská bota: obuv, která se snad do módy nevrátí	7
Výcucy z politologie vol. 5 - STAN	8
Obohaťte svou mluvu zapomenutými výrazy!	9
Dvorní malíři	10
Jak bojovat s hříšnými myšlenkami	11
A ty jsi humanitní?	12
Jsem dostatečně prestižní?	13
Meme corner	14



Říjen je měsícem toho pravého podzimu, kromě opadávání listů všech barev, pumpkin spice latte sezony a halloweenských party, přichází i brzké stmívání a vlezlá zima. Tohle vše a mnohem víc, jako jsou třeba podzimní prázdniny, nám říjen nabízí. Přes tuhle širokou škálu zajímavých témat jsme se v redakci rozhodli vydat naprosto opačným směrem a tento měsíc se věnovat středověku.

Pod označením středověk si pravděpodobně člověk představí temnou a špinavou dobu plnou moru, pálení čarodějnic či mučicích technik a přesně tomuto se v říjnovém čísle věnujeme. Začínáme jako vždy hned na tematické titulní straně, na které můžete vidět členku pedagogického sboru paní profesorku Janu Urzovou, která se zhostila role upálené čarodějnice, za kterou se někdy i prohlašuje.

Kromě nové tváře na titulce můžete najít i novou ilustraci člena redakce. V září se k nám přidala Páťa Albertová (2.B), která si kromě psaní článků bere na starost i správu našeho Instagramu, na kterém nás neváhejte sledovat.

Přidáváme na něj nejen informace o nových číslech časopisu; naleznete zde i slavné valentýnky, zábavné memes a mnoho dalšího.

Již zmiňovaný Halloween je s říjnem pevně spjat: abychom neporušili tradici, uskuteční se letos jeden i na Arabské. Více informací včas zveřejníme právě na Instagramu @prestiznistudent.

Milé čtenářky, milí čtenáři,
příjemné čtení s nádechem středověku
Vám přeje

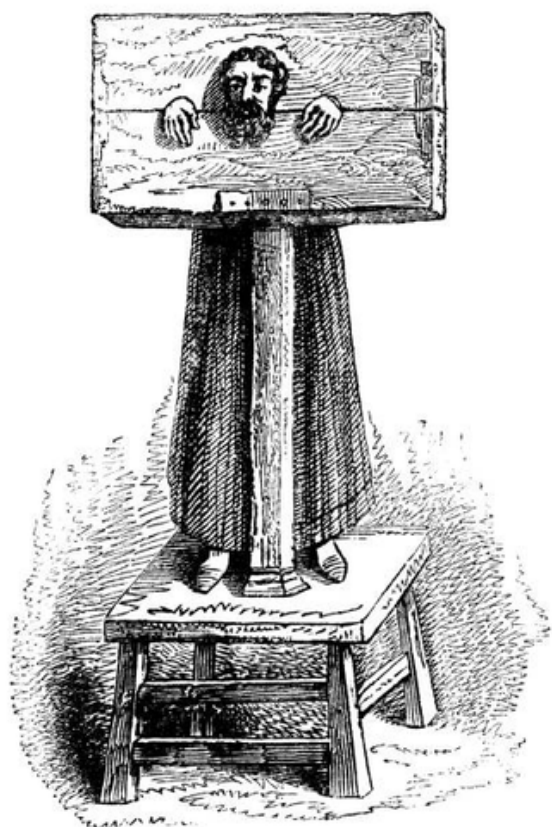
šéfredaktorka Pavla Chalupová

Šéfredaktorka

Pranýř

První měsíc v tomto ústavu je již za námi a pokud jako já nedočkavě vyhlížíte podzimní prázdniny, můžete si čekání zkrátit čtením. Neb sami zjistíte, že ČPP není nejhorší mučicí nástroj všech dob.

Pranýř. Asi jste o téhle věci nejednou slyšeli: má většinou podobu sloupu nebo klece (může však vypadat i lehce jinak), záleží, v jaké zemi se nacházíte. Princip je ale stejný: co nejvíce zahanbit trestaného. Proto se pranýře nejčastěji nacházely na nějakém veřejném místě, například na náměstí v blízkosti kostela či radnice, zkrátka na místě, kudy za den prošla většina obyvatel daného města. Trestaný byl k pranýři připoután, a nemohl se tudíž hýbat ani bránit. Byl vystaven počasí a kolemjdoucí se mu mohli posmívat, plivat na něj nebo po něm házet shnilé ovoce a zeleninu.



Nejčastěji byli takto trestáni nepoctiví obchodníci, drobní zlodějíčci, ale třeba i politicky nepohodlné osoby (v Anglii v 18. století byl pranýřován novinář). V některých případech byl trestaný na pranýři i bit nebo namazán medem a nechán napospas hmyzu. Cílem pranýřování nebylo jen potrestání viníka, ale i odstrašení dalších případných potížistů.



Konec pranýřů nastává nejpozději začátkem 19. století, kdy je nahrazen humánnější formou trestu – stále byl však využíván například vojenskými soudy. Poslední velké využití nějaké formy pranýřování bylo v koncentračních táborech za nacistického Německa. U nás byl naposledy použit pranýř mezi lety 1949–1953 (nejtvrdší léta komunistické totality, popravy mnoha představitelů opozice, např. Milady Horákové) v uranových táborech nucených prací. Při některých případech dosáhlo pranýřování takové obludnosti a nezákonnosti, že si jimi musely zabývat i komunistické justiční orgány.

Social Arabská: projekt, který chce vytvořit na škole komunitu

Gymnázium Arabská nabízí několik mimoškolních aktivit, při kterých se seznamují studenti napříč třídami a ročníky. Je tu ale jedna věc, kterou nám samotná škola neposkytuje (z naprosto logických a pochopitelných důvodů), a to jsou školní párty, které se konají na většině středních škol nejen v Praze. O tuhle zábavu se na Arabské dlouho starali dnes již absolventi se svým projektem GA night (později fungující pod méně známým názvem G & NIGHT). Koncept divokých večerů v pronajatých klubech po čase studenty omrzel a současně bývalí pořadatelé odmaturovali. Spojením těchto a dalších méně důležitých faktorů GA night zanikla.

Název GA night má kořeny ještě mnohem dál. O legendárních večerech, kdy studenti z našeho gymnázia chodili kvečeru trávit čas jen tak někde do parku, samozřejmě s nějakou tou zábavou, jste už možná slyšeli. A přesně tohle pojetí mimoškolní studentské zábavy inspirovalo Prokopa s Davidem k vytvoření svého vlastního projektu *Social Arabská*.

Instagramový profil @socialarabska vedený již zmiňovanými čtvrtáky je platforma, skrze kterou jsou sdíleny akce pořádané studenty pro studenty. „My jsme znali story té původní GA night, kdy se chodilo kalit do parku, lidi se potkávali mimo kluby a bylo to víc street level, family friendly a to nám jako přišlo fajn. Chtěli jsme se vrátit ke kořenům té původní akce,“ říká Prokop, který s původním nápadem přišel.

První akce – Arabský dragon – se konala minulý rok v říjnu, kdy se pouštěli draci v Divoké Šárce. Následovalo zdobení vánočního stromčku na

Letné, na které navazovala „after party v dejvické Nádražce“. Po těchto venkovních setkáních následovala série akcí pod názvem „Arabský páteček“, která se odehrávala v dejvickém Jamm clubu. Soukromé prostory vyhrazené pouze pro studenty Arabské a jejich přátele nabízely bar, turnaj ve stolním fotbale, tombolu a později i živou hudbu v podání školních kapel. „Měli jsme v plánu to tento rok posunout zase trochu dál a hlavně z těchto akcí udělat tradici, jako to dělají třeba na Keplerovi,“ zmiňuje David.

Jak to bude s dalšími akcemi a celým projektem Social Arabská dál, je teď ve hvězdách. Kluci jsou ve čtvrtáku a zatím nemají komu svůj „odkaz“ předat. „Rádi bychom tuhle iniciativu stmelovat studenty na Arabské předali dál, aby Social Arabská mohla pokračovat i bez nás,“ sdělují kluci a dodávají, že „výběrové řízení“ je otevřeno všem zájemcům.

Druhým úskalím je fakt, že své akce mohou propagovat pouze na sociálních sítích mimo prostory školy. Projekt pochopitelně nemá se školou oficiálně nic společného. Jedná se o akce, které se konají mimo školu bez jakékoliv její podpory. Pro kluky to byla ze začátku poměrně čára přes rozpočet, ale následovně pochopili, že škola se s těmito akcemi nemůže spojit. „My to chápeme a bereme to. Pan zástupce byl férový a jednal s námi na rovinu, čehož si vážíme.“

Poslední Arabský páteček se uskutečnil 27. září. Co se budoucích plánů týče, tak ty jsou velké, jejich uskutečnění ale zabere čas, námahu a peníze, proto si na další akci pravděpodobně chvíli počkáme.

Pavla Chalupová

Výhody incestních vztahů

Jste zoufalí z hledání své dokonalé polovičky? Váš vyhlídlý nápadník se už slíbil jiné? Nebo se jen prostě nemůžete odvážit svěřit své pocity někomu cizímu?

Všechny tyto potíže mají jednodušší řešení, než si můžete představit. Proč hledat mládence z daleka, když máte bratrance; kdo vás také zná lépe než právě vaše rodina.

Pokud si vyberete partnera z rodinné linie, nese to mnohé výhody. Náklady na svatbu jsou minimální, zvete také jen svou část rodiny. Víme, na kolik takové vdavky v dnešních dobách vyjdou, a takto ušetříte za polovinu hostů. Každý si chce vzít někoho, koho zná, počítáme-li s tím, že s daným nápadníkem či nápadnicí budeme žít po zbytek našeho relativně krátkého života. Mít tedy partnera, kterého znáte doslova od dětství je naprosto ideální. Půjдете s trendy, všechny královské rody dělají totiž úplně to stejné; ačkoli tedy nepatříte mezi aristokracii, můžete se tak alespoň cítit. Troufnu si říct, že jde o takový habsburský cosplay. Snad jen u modlitby zmiňte, že chcete menší nos pro vaše následovníky či ne tak výraznou bradu.

Pokud Vám Bůh nadělil například statek, máte jistotu, že zůstane ve vašich rukou. Nemusíte tedy riskovat, že vám nějaký podvodník přebere

dědinu. Jestli preferujete modré oči, bratranec či dokonce bratr zařídí dokonalého potomka. Nestačí vám modř v očích? Co takhle rovnou modrá krev. To poté snadno přehlédnete výrazně prohlou páteř nebo podezřele malý vzrůst svého dítěte. Možná se ve vsi bude šuškat o nemorálních vztazích, ale co na tom záleží, když máte stejné sklony jako královská rodina. A co potom vaše geny, ty nejlepší zůstanou uvnitř rodiny. Budete žít s člověkem, kterého znáte celý život, to je mnohem lepší než se vdát za někoho o dvě dekády staršího. Vyberete-li si příbuzného, ani nebudete muset opustit pohodlí svého domova.

Váš nápadník se zdaleka nebude muset zajímat o věno, a spíše bude s to vzít si nejbližší, než vybírat mezi neznámými slečnami z vesnické akce. V rodině toho máte tolik společného. Habsburkové praktikovali takový zvyk minimálně 600 let a jejich potomci si vždy užívali velmi mocných pozic. Stěžuje si někdo na ně? Přesně, byl by o hlavu kratší. Nenechte se odradit svými sousedy od incestního vztahu. Oni neví, co je dobré...

Patricia Albertová

**SLEDUJ NÁS NA
INSTAGRAMU!**



@prestiznistudent

Španělská bota: obuv, která se snad do módy nevrátí

„These Boots Are Made for Walkin“ není písnička, kterou byste chtěli slyšet, pokud jste se ve středověku setkali se španělskou botou. Nejedná se totiž o nějakou nekvalitní obuv, za kterou jste zaplatili nekřesťanské peníze a následně z ní měli puchýře na tři týdny.

Španělská bota je mučicí nástroj, který byl vyroben již v raném středověku a překvapivě pochází ze severního Skotska. Stejně jako španělská chřipka její původ nemá s Pyrenejským poloostrovem nic společného. Svůj přívrstevník dostala díky španělské inkvizici, která si terorizující obuv velmi oblíbila.

První španělské boty byly vyrobeny z kůže. Jednalo se o kus surové mokré kůže, která se studená obvázávala kolem spodní části nohy a následně se začala zahřívat. Jak kůže vysychala, začala se postupně stahovat. Tímto způsobem bylo možné mučenému způsobit nesnesitelnou bolest a vykloubit pár kostí.

Další varianta nepohodlné obuvi, kterou využívali hlavně v Anglii, se záměrně vyráběla ve větší velikosti a tentokrát byl hlavním výrobním materiálem kov. Do bot se nejdříve mučený obul a následně dovnitř kat naléval vařící vodu, roz-

tavené olovo nebo rozpálený olej. Druhá anglická verze, kterou využívali také ve Francii, se skládá ze tří dřevěných desek. Noha mučeného byla umístěna mezi ně a následně se do desek zatloukaly klíny, které oběti zpravidla rozdrtily několik kostí.

V českých zemích se využívala německá verze mučicího nástroje – i u nás byly boty kovové, na rozdíl od anglické varianty se ale do bot nic nenalévalo. Uvnitř obuvi byly již umístěné šrouby, hřebíky nebo podobně ostré předměty, které se při utahování pomalu přibližovaly a zarývaly do kůže mučeného.

Španělské boty se často používaly při procesech s čarodějnicemi. V již zmíněném Španělsku si tento mučicí nástroj zvláště oblíbili při vypořádávání se s kacírstvím. Španělská bota se používala i při jiných příležitostech, kdy bylo potřeba z někoho vytáhnout přiznání, a mnoho těchto případů skončilo smrtí mučeného.



Pavla Chalupová

PŘIDEJTE SE K NÁM DO REDAKCE!



Výcucy z politologie vol. 5 - STAN

Starostové a nezávislí neboli STAN je politické hnutí, které se původně zaměřovalo na komunální politiku (tzn. obecní a krajskou); předchozí zkušenost z komunální politiky je dokonce podmínkou pro kandidaturu za STAN do Poslanecké sněmovny. Aktuálně se hnutí věnuje i celostátní politice a své zástupce má jak ve vládě, tak v Evropském parlamentu.



Na politickém spektru lze STAN zařadit mezi středové až středopravicové subjekty. V programu se Starostové hlásí k evropské identitě a členství v EU, ochraně lidských práv a svobody. Dále usilují o důvěru v právní stát nebo vyzývají občany k individuální zodpovědnosti. Vzhledem ke komunálnímu základu se v programu Starostů objevuje také zmínka o decentralizaci státu a samosprávě. Pilířem státu je dle tohoto programového bodu svobodná obec.

Současným předsedou hnutí je nynější ministr vnitra Vít Rakušan. V posledních volbách do Sněmovny se mu dokonce podařilo získat nejvíce preferenčních (kroužkovacích) hlasů. Voliči aktivně kroužkovali i jeho stranické kolegy, a tak ze 37 mandátů, které v koalici s Piráty dohromady získali, připadlo STANu 33 poslaneckých křesel.

STAROSTOVÉ STARÁME SE O LIDI



Poslední volby, tedy ty do Evropského parlamentu, dopadly pro STAN podobně bídě jako pro zbytek vládních stran. Více než dva mandáty nezískala ani kandidatura bývalé prezidentské kandidátky Danuše Nerudové, jejíž kampaň byla v závěru zhcena Filipem Turkem.



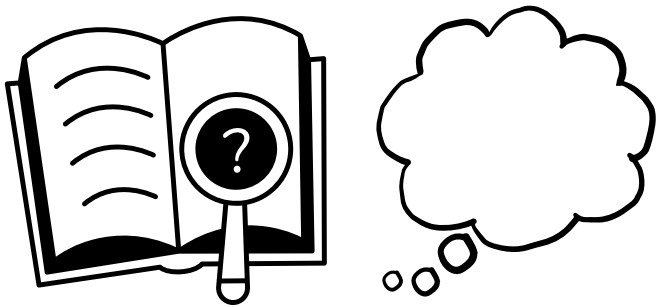
Novým českým eurokomisařem se stane nestranník za STAN Jozef Síkela, který byl dosud ministrem průmyslu a obchodu. Pozice komisaře pro mezinárodní partnerství, která mu připadne, je ale spíše zklamáním.

Eliška Doležilková

Obohatte svou mluvu zapomenutými výrazy!

Pokud jsou sociální sítě neodmyslitelnou součástí vašeho života, může se vám zdát, že se z vašich úst občas nekontrolovaně derou už jen vlny anglicismů a neologismů, upadající v zapomnění asi tak rychle, jako se střídá popularita mikrotrendů. Možná jste si někdy všimli, pokud tedy reflektujete způsob své mluvy, že vaše vyjadřování sestává už jen z opakování frází, které několikrát denně slýcháváte na Tiktoku či Reels. Nemějte však obavy – podobný problém mají mnozí z nás. Tento článek by vám mohl být při řešení tohoto svízelného problému velmi nápomocný.

Nabízím zde kratší výčet staročeských slov, kterými stojí za to obohatit váš nynější slovník. Určitě neváhejte tato slova a slovní spojení používat v běžných konverzacích se svými blízkými, aby i oni byli moudřejší.



trhlena/trlena – potrhlice, ztřeštěná žena

Tímto výrazem v mnoha případech naprosto ideálně nahradíte anglické slovo „crazy“. Trhlena je třeba vaše kamarádka, která nemá problém dělat ztřeštěné věci na veřejnosti a soudy ostatních jsou to poslední, co ji zajímá. Jejím mužským ekvivalentem je pak trhlík či trlík.

Použití: „Už si zase utrhla ostudu v krčmě. Je to vážně trhlena, kterou se nehodí brát do společnosti.“

rušikvas – někdo, kdo ruší hodování, hostinu, výtržník

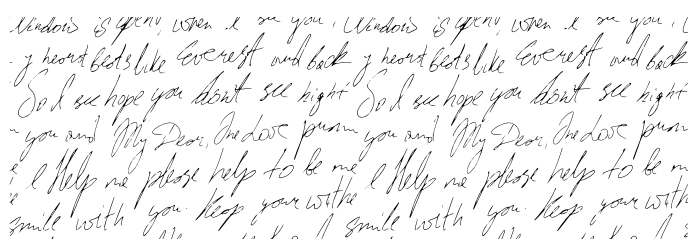
Pokud se pravidelně stravujete ve školní jídelně, jistě jste se už s nějakým tím rušikvasem setkali. Od klidného obědvání vás mohou značně vyvést z míry.

Použití: „Ten rušikvas v jídelně opět nahlas rozebíral nevhodná témata.“

prlenec - veršovník, básník

Zejména v humanitních třídách není vůbec těžké na nějakého toho básníka narazit. Někteří svůj talent skrývají, jiní se ovšem nezdrahají svým uměním popsat třeba ani veřejný prostor.

Použití: „Vidíš to? Nějaký prlenec se tu musel dost nudit a rozepsal se na lavici.“



šeredný hnojník - hanlivé pojmenování sedláka

Teď budu sice kopat do vlastních řad, ale budme k sobě upřímní – každý z nás se někdy nepohodl se svým spolužákem, který do školy dijíždí z okolních obcí. Zdá se mi tedy, že je ideální toto slovní spojení použít v hádce s vesničanem (ale i s obyvatelem sedmdesátitísícového Kladna).

Použití: „Šeredný hnojník se klasicky nemá jak dostat po půlnoci z Prahy domů.“

holec/lysec - holohlavý, plešatý člověk

Když budete potřebovat poukázat na někoho, jehož výrazným rysem je absence vlasů, můžete použít jedno z těchto slov.

Použití: „Stává se ze mě holec.“
„Je to tak, být lyscem máš holt v genech.“

sagitář - nadávka žákům/studentům

Otdeř si budete moci originálně rýpnout do svých přátel studentů pomocí této urážky, která byla odvozena z latinského slova sagittarius (střelec).

Použití: „Ten sagitář by nejraději jen seděl v knihách, ale najít si práci, to už ho nenapadne.“

neuka - nevzdělanec, neznalec

Až se zase budete divit tomu, jak neinformovaný váš kamarád je, nemusíte ho hned nazývat kulturním barbaram, ale právě neukou.

Použití: „Karel je neskutečný neuka, prý nikdy neslyšel o Prestižním studentovi!“

jězdilec - ten, kdo procestoval mnoho zemí

Výhoda tohoto slova je ta, že jím můžete označit širokou skupinu lidí – jednak ty, co jsou víc než ve škole na tematických cestách v zahraničí a jiných vzdělávacích akcích, jednak ty, co mají zálibu v cestování.

Použití: „Vážně letos jedeš na tři tematické cesty? Ty jsi ale jězdilec!“

Eva Vacková

Dvorní malíři

Jedním z hlavních úkolů dvorních malířů bylo vytváření portrétů panovníků a šlechticů. Tyto portréty měly nejen estetickou, ale také symbolickou funkci. Malíři museli zobrazovat své patrony v ideálním světle – jako mocné, moudré a zbožné vládce. Nakreslit je nemohli pouze tak, jak skutečně vypadali, ale tak, jak si jejich vládci vypadat přáli. Umělci proto často přeháněli fyzickou krásu, sílu, či duchovní symboly. Například, když panovník chtěl ukázat, že má právo vládnout, malíř ho zobrazil s korunou, žezlem a někdy i s náboženskými symboly, jako je svatozář nebo kříž – dalo se tím najevo, že má vládce „boží požehnání“.

Kromě portrétů tvořili dvorní malíři také iluminace – umělecky zdobené rukopisy, které byly často používány v kronikách či právních textech. Tyto iluminace byly bohatě zdobeny

zlatem a drahými pigmenty, což nejen zvýšilo jejich krásu, ale také zdůrazňovalo bohatství a moc jejich patronů.

Koneckonců, nebudeme si nalhávat, že by se nám nelíbilo, kdybychom také měli takového svého dvorního malíře. Každý z nás někdy ráno vstane – ospalky slepují oči, vlasy mastné jako olej nejdou rozčesat – a jen stěží vyloví ze skříně přijatelné oblečení, ve kterém může vyrazit na prestižní gymnázium. Přitom by stačilo do lavice místo sebe postavit ideál svého já – bez kruhů pod očima, diářem nezaplěným až po okraj termíny, co hoří – který je připraven na daný předmět a ve vší prestižnosti drží kalendář s volnými odpoledny na všechny záliby a dostatek spánku.

Majda Sodomková

Jak bojovat s hříšnými myšlenkami

Touha: to jest jeden z nejpříšernějších smrtelných hříchů, který dennodenně svádí z cesty ke spasení nespočet Kristových oveček. Pokud ti k zapovězení démonů chytíče nestačí zpověď a modlitba, nezoufej. Brány pekelné se za tebou ještě nadobro nezavřely – i pro ty největší hříšníky je šance na vykoupení. Tato proklamace (nově i ve formě tištěné) tě obdaří hojnými radami schválenými Jeho Svatostí papežem Pavlem II.

Jsou-li tyto praktiky k tvé nelibosti a nechceš trpět v jámách pekelných, kde ohněm trýzněn budeš na věky věků, kup skrovný odpustek a raduj se ze smilování. K zakoupení každou nedělní mši.

Ponoř tělo své do ledové vody
Ponoř tělo své do vařící vody (a okus, co
tě čeká)
Měj u sebe relikvii svaté Anežky Římské,
patronky cudnosti
Obleč oděv z hrubé koňské srsti
Mrskej tělo své ostnatým bičem
Drž půst
Spi na tvrdém prkně (nečiníš-li tak již
každý den)
Odsaj nezbožnou krev pijavicemi
Dobrovolně se nech připoutat k pranýři
Vstup do mnišského či sesterského řádu



Kristýna Siegllová

A ty jsi humanitní?

Není žádným tajemstvím, že akademická sféra je v naší zemi dosti nenáviděnou a často velmi opomíjenou sociální vrstvou – někteří její odpůrci jsou dokonce schopni zajít tak daleko, že nešťastné akademiky veřejně urážejí a zesměšňují na sociálních sítích; a to i za úplně maličkosti. Asi dva měsíce zpět vyvolal na platformě X (Twitter) skandál jeden z příspěvků, v němž jeho autor poukazuje na nedostatečné platové ohodnocení mnohých doktorandů a doktorů na českých vysokých školách – jakou lavinu nenávisti tím spustí, zřejmě nečekal.

Nespočet komentářů, který kritizoval hloupé a nepotřebné obory na ještě zbytečnějších fakultách nenabíral konce; nadto se objevily i názory, že by se studium podobně „užitečných“ oborů mělo hradit tzv. „z vlastní kapsy“, aby nebyl zatěžován státní rozpočet. Vlna kritiky byla namířena především na humanitně orientované obory, které jsou podle některých, zřejmě velmi erudovaných komentujících, až směšně jednoduché a pro společnost absolutně irelevantní – postrádá tudíž jakýkoliv smysl je na vysokých školách vyučovat.

Na popud této kauzy se rektorát Univerzity Karlovy rozhodl (na přání všech již výše zmíněných „myslitelů“) přijít s neočekávaným a lehce razantním krokem – zastavuje provoz téměř všech (především humanitních) fakult UK, aby měli studenti prostor se rozvíjet v důležitých a společensky potřebných oblastech vysokoškolského vzdělání – na výběr má tedy zájemce o studium na „Karlovc“ z těchto fakult: lékařské, právnické, teologické a přírodovědecké. Ostatní ústavy byly, k velkému zděšení některých lidí, na dobu neurčitou uzavřeny a jejich pracovníci propuštěni – tato

skutečnost již dovedla řadu akademiků ke změně působiště: mezi nejoblíbenější patří vysoké školy v Německu, Anglii, Belgii a Nizozemsku, kde si většinová společnost (narozdíl od nás) humanitně zaměřených lidí váží a dokáže je i adekvátně platově ohodnotit.

Za rozhodnutí defacto vykázat část vysokoškolské inteligence ze země se dostalo rektorátu UK od zasvěcených nemalé kritiky; dle jejich názoru byl tento krok ze strany vedení univerzity (bezpochyby) předem nepromyšlený a jednalo se o pouhé podlehnutí tlaku veřejnosti. Rovněž někteří poukazují na historickou paralelu s dobou pobělohorskou, kdy do emigrace z českých zemí odešlo mnoho vzdělaných lidí v čele s Janem Amosem Komenským.



škola nArUbY

(tento článek je součástí rubriky škola nArUbY - váš alterna-
tivní zdroj informací)

Anička Vernerová

Jsem dostatečně prestižní?

Střední škola je jako mixér, do kterého hodíš svoje sny, naděje a energii... a na konci z toho vyjde něco, co tě buď zocelí, nebo z tebe udělá chodící zombie. A u našeho gymnázia tohle platí dvojnásob. Snaha být dostatečně prestižním studentem nás může velice rychle přehltnout. A co si budeme nalhávat, porovnávání se s ostatními většinou tuhle propast nezlepší, spíše naopak.

Syndrom „všechno na poslední chvíli“ většina z nás velice dobře poznává. Domácí úkoly odevzdávané s minutovou přesností a učení se na testy během přestávek před nimi. Každý rok si říkáme, že začneme včas, ale pak se dostaví ta hluboká amnézie a jedeme nanovo v zajetých kolejkách. Sice to doposud vychází, ale je otázkou, jak dlouho tento trik bude skutečně fungovat.

Multitasking je další věc, kterou se snažíme ovládnout. Měli bychom zvládat dělat úkol, číst povinnou literaturu, kontrolovat Instagram a přitom ještě sledovat, co se děje v okolí. Jenže to se nikdy nedaří. Ve skutečnosti všechno končí tak, že po dvou minutách produktivity padneš na gauč a začneš sledovat videa s kočkami na YouTube. Takže ano, multitasking je fajn na papíře, ale v realitě? Spíše multihibernace. Když už se to všechno nakupí, stejně pak nejlépe funguje to-do list na základě toho, co nejvíc hoří a následné uklidňující odškrtávání jednotlivých položek. Trochu závislost, ale jednoznačně funguje.

Jedna z věcí, co mě a většinu dalších studentů Arabské udržuje při vědomí, je kafe. Bez něj by mě asi už dávno odvezli. Kafe ráno, kafe odpoledne a, pokud mě čeká „all-nighter“, i večer. Teda takhle jsem to měla, dokud jsem nedošla k uvědomění, že to má i svoje nevýhody – po třetím šálku ti začne cukat oko a přemýšlíš, jestli se náhodou neproměníš v trvale kmitající energetickou kouli (kulový blesk?), která sice běží na kofein, ale mentálně je mimo realitu. Takže najít správnou rovnováhu mezi „už potřebuju kafe“ a „mám kávové halucinace“ je umění, které ještě stále piluji.



Ale abych byla fér, není to jen stres a kafe. Přátelé jsou kapitola sama o sobě: bez nich by to bylo skutečně na blázeň. Jsou tu, aby nás podpořili, když nezvládáme (nebo spíš, aby se zasmáli, že to taky nezvládají), a vždycky najdou důvod, proč jít na oběd a alespoň na chvíli ignorovat realitu. Když je nejhůř, prostě si společně postěžujete na život a svět hned vypadá lépe. Přátelství je jednoduše ten lifesaver, bez kterého bychom to jako prestižní studenti skutečně nezvládli.

Takže jak se z toho všeho nezbláznit? Klíč je jednoduchý – nadhled. Naučit se smát sám sobě, nepřehánět to s perfekcionismem a hlavně si uvědomit, že i když je střední chaos, je to taky období, na které budeš jednou s láskou vzpomínat. Není to všechno jen o perfektních známkách, na čas vypracovaných úkolech a nocích strávených učením, které jsou stejně spíš kontraproduktivní. Takže hodně štěstí a zkuste se z toho nezbláznit.

Majda Kozlová

MEME CORNER

PRESTIŽNÍHO STUDENTA

**KDYŽ SE DOSTANE KE SLOVU
TEN JEDEN SPOLUŽÁK**



**Já smějící se
vlastnímu vtipu**



**KDYŽ SE ŠEBKOVÁ ZEPTÁ,
CO NA TO ŘADA U DVEŘÍ.**



**ŘADA UPROSTŘED, KDYŽ
PŘIJDE NA ŘADU**





© Prestižní student 2024

Číslo dvacáté čtvrté



@prestiznistudent

Předej prosím časopis
někomu dalšímu.

